هایکۆ کوردی

کوومە هەڵبەس ٩

دەسمەڕەس

ڕێوار ئاودانان

دەسمەڕەس

دوردست

چیا

دەسمەڕەس

ــــ دوردست ــــ

رێوار ئاودانان

چیا

ناسنامەێ پرتووک

ناو: دەسمەڕەس

کوومە هەڵبەس / هایکۆ کوردی

بڤەش: ڕێوار ئاودانان

وەشنگە: چیا

یەکم چاپ: ٢٧٢٥ کوردی / ١۴٠۴ هەتاوی

مشخصات کتاب

عنوان: دوردست

مجموعه شعر / هایکوی دوزبانەی کُردی ــ فارسی

شاعر: ریوار آبدانان

نشر: چیا

چاپ نخست: ٢٧٢٥ کُردی / ١۴٠۴ خورشیدی

تیرگ

قسەێ کەری...

ئەژ ڤچان ناون وشەلت

تام تیەڕک تکێ

تمشک

سخنی می‌گویی...

از مکثِ میانِ واژەهات

طعمِ تمشک می‌چکد

سۆەر وە وێنەێ شار

دەسرێژ گولە ـــ

نە ڤە خانگ، ڤە خۆن درەسن

خێیاوانەل

سُرخ چونان شهر

رگبارِ گلوله ـــ

نه به خانه، به خون می‌رسند

خیابان‌ها

ئیلامەکەم!

مەگەر پووڕێ

زاڕوو نووڕین ت نەو

"مانگ"

ایلامِ من!

مگر می‌شود

فرزندِ نگاهِ تو نباشد

«ماه»

کرماشانەگەم!

هەنار خۆن‌تکن

وە بان چەرمگیی وەفر

نیشان نیشتمانم

کرماشانِ من!

انارِ خون‌چکان

بر سپیداِیِ برف

نشانِ میهنم

هەڤاڵەگەم!

هنا کەرم ئڵەیت

ڤ ناوە کوچکەکەت،

بووخوەش هزار گوڵ ئژ ناو دەمم

رفیقِ من!

صدایت می‌زنم

با نامِ کوچک‌ات،

عطرِ هزار گُل از دهانم

بێدەرەتان

نییەسەت ــ

بێدەریاپەڕ و بێدەریا

نەهەنگەکەێ دڵم

درمانده

تو نیستی ـــ

بی‌ساحل و بی‌دریا

نهنگِ قلبم

دمدیک

دمدیکێ ــ

باڵ شەنێ ئەڵسەر شۆنم

یاێت

سنجاقک

سنجاقکی ــــ

بال می‌زند بر شانه‌ام

یادت

هەر تشت...

وە هەڵەپەڵە وێیەرد

لە ڕێیە تەمتەمەلۆلانەگەێ پاییزی

بێجلە ئەو گڕ ئاشناییە!

همه چیز...

شتابان گذشت

در جادّەی مِەگرفتەی پاییزی

جز آن دَموآنِ آشنایی!

پەنجدیواری

نەبیینت

پەنجمین دیوار ئێ دیمە

بێ دەروەچ

پنجدیواری

غیابِ تو

پنجمین دیوارِ این اتاق

بی روزن

چۆ بۆنـمەوەێ؟

چۆ بۆنـمەوەێ

گوڵە بۆچگلانەێ چەرمگێگ

وەناو وەفرا... وەفر بێپەرتخا

چگونه بیابم‌اش؟

چگونه بیابم‌اش

گُل کوچکِ سفیدی

در برف... برفِ بی‌پایان

دیمەن شەوەکیان

شەونم بەیانان

دە دڵ دڵووپەگان لەرزووک

کەژ سپێپووش

چشم‌اندازِ بامدادان

شبنمِ صبحگاهی

در دلِ قطره‌های لرزان

کوهِ سپیدپوش

بێئاشاز

کەشتی منم

نووح و ڤاقەڕوو، تونی ـــ

چارەنۆسم چێیە؟

ناآرام

کشتی منم

نوح و توفان، تو ـــ

سرنوشتم چیست؟

جەنگ جەهانیی سێیەم

شەیپوور شەڕ ــ

دۆەتڵەیگ دەناو خوڵەمڕ

"نینهورساگ" چەمئەسـرین

جنگ جهانیِ سوم

شیپورِ نبرد ــــ

دخترکی در خاکسترِ گرم

«نینهورساگ» دیدەگریان

سێیاتی

بێکش و کوور بوو چراخ!

ئەڵ تەریکیی نەڤیین ئەڤی

شەڤ پەتی

سیاهی

خاموش چراغ!

بر تاریکیِ غیابِ او

شبِ محض

پەژارەل نابڵاکۆم

گوڵ سۆریٚ

ملیٚ چەمیایٚە دەناو لیجە ــ

زاڕوو گەناڵگەردیٚ

اندوهانِ ناگهان

گُلِ سُرخی

گردنش خمیده در لجن ــ

کودکِ زبالەگردی

ماژەیٛ تازە

هۆهۆ ڕێڤیارەل ئاێندە!

ئیٛ تووز ڕێیەلە ک دڤینن

ڕووزگاریٛ م بیمە

شکلِ تازه

آهای رهگذرانِ آینده!

این غبارِ جادّه‌ها که می‌بینید

روزگاری من بوده‌ام

شوون

نەبۆن ت ـــ

شوون پەنجەیٚ وەفر

هێمان ئەو بان شان شاخ

ردّ

غیابِ تو ـــ

ردّ پنجەی برف

هنوز بر شانەی کوه

مەنەر

پەپوولەێگم ـــ

وەبان گوڵپەڕەێ دەنگت

موومیاییم بکە

مقیم

پروانه‌ام ـــ

روی گُلبرگِ صدات

مومیایی‌ام کُن

من و تەنیایی ــ

دۆ کەس

یەێ سێوەر

نقصان

من و تنهایی ــ

دو تن

یک سایه

مەلە

مەلاونی کەرم

دە ناخ دەنگت ــ

شەتاو ڤهار

شنا

شنا می‌کنم

در عمقِ صدایت ــ

برفابِ بهار

بێوچان...

وا... وا... وایێ

هەڵکردن بێهچان هیچ

ئەڵ بکاڵگەیێ چووڵ

یک‌نَفَس...

باد... باد... باد

وزشِ بی‌وقفەی هیچ

بر کشتزارِ تهی

بێنوون

لیفالیف ئەژ نەڤیینتە

جەهان ـــ

ئەڵ کوو بوواریێ ئەۆر؟

بی‌نشان

لبریز از غیابِ توست

جهان ــــ

بر کجا ببارد ابر؟

هەتنت

نەخش سووسەن ئسپێ

ڤە قەێ کراس ڕەش ـــ

شاوار گ ماین

آمدنات

نقشِ سوسنِ سپید

بر پیراهنِ سیاه ـــ

شب که می‌آیی

بارگرانی

نەبوونت ــــ

لەبان دڵم سەنگینی کەێ

"بێستوون"

رنجِ طاقت‌فرسا

نبودنت ــــ

سنگینی می‌کند روی دلم

«بیستون»

ڤاق

ئەڵ درِک هشکەڕوو

سۆرەگوڵێک...

ئای! لەکەیٚ خین

خیرە و مبهوت

بر خاربوتەی کویر

سُرخگُلی...

آه! لکّەی خون

شارشەکەت

گەناڵدان...

دە ناو مردەیل دیارە

لێوەخەنەێ بەڤلکان

شهرِ خسته

زباله‌دان...

پیدا میانِ مُرده‌ها

لبخندِ عروسک

دۆرەگەی نزیک

تو هایدە ئەو دەسمەڕەسەیلە

م هامە ئێ دۆرە ـــ

نزیکتـر ژە دڵووپەیل پەژارە

دورِ نزدیک

تو آن دوردست‌هایی

من این جای دور ـــ

نزدیک‌تر از قطره‌های اندوه

کارڤان

نە ئەو هەسارە دمینێ

نە ئێ نووڕینە ـــ

کارەوانێگ وەرەو نادیار

کاروان

نه آن ستاره می‌ماند

نه این نگاه ـــ

کاروانی رو به ناپیدا

بیاوان

یادت

بووخوەشێ پێچیایێە دە هیچ ــ

دمایین گوڵ هامین

بیابان

یادِ تو

عطری پیچیده در هیچ ــ

آخرین گُلِ تابستان

چەمەری

ڤەفر ئەر ڤێرانەێ جەنگ

قارِ... قارِ...

ڤا ڤە نام پەردەێ سێیا

آوازِ سوگواری

برف بر ویرانەی جنگ

قار... قار...

باد در پردەی سیاه

نیقەڵتووز

ئەولاتر ژە ئەو گەل‌ئاستارە

دەسبڕەستـر ژە ئەتر ئی گوڵە شەێپوورییە

دیر ژە ت نیقەڵتووز تنم

لبالب

آن‌سوتر از آن کهکشان

نزدیک‌تر از عطرِ این اطلسی

دور از تو سرشارِ توأم

ئەڤشار

ئەژ جەهان

ئاوەختم تو بین ـــ

سووسەنێ ئسپێ، ئاشار دەناو تەم

نهان

از جهان

آرزویم تو بودی ـــ

سوسنی سپید، پنهان میانِ مِه

تووزتەکانن

تووس پەنجرەکە سڕم

چەنە نیسانن ناوت ـــ

مانگ، مێڤانم

غبارروبی

غبار از پنجره می‌گیرم

به قدرِ نوشتنِ نام‌ات ـــ

ماه، مهمان‌ام

لەلایٚ گوڵەم

چنگیرێ نە وە مانگ دڕەسێ

نە وە ماسی

وە واقپەڕین خوەێ دنووڕێ پشی

کنارِ حوض

پنجه‌اش نه به ماه می‌رسد

نه به ماهی

به حیرتِ خود می‌نگرد گربه

بەرزەک

ـ بەرزەک کوورەس؟

ـ نسمەگامێ مەنە وە ت.

برزخ

ـ برزخ کجاست؟

ـ نیم‌قدم مانده به تو.

ئەڤی و بووداکەیٚ

ئەڤی و "بوودا"ـیٚ باڵووشیٚ ـــ
گەرمایٚ دەسەلیٚ ئەژ دەسمەڕەسەل
هناسەیٚ ڤەهار ئەڵ زق و بەرف

او و بودایش

او و «بودا»ی آغوشش ـــــ
گرمای دستانش از فاصله‌های دور
نَفَسِ بهار بر یخ و برف

ژان کوانه

ــ کام گڵاڵ، پیرترینه؟

ــ ئەوەێ ک ڕەژیاێ وە ئەسرەیلم دچوو.

دردِ کهن

ــ کدامین رود، پیرترین است؟

ــ آن‌که آغشته‌به‌رنگِ اشک‌هایم می‌رود.

کوتوپڕ چز کووڵاژدم

ده ئەڤ ساته ک دەشم:

چ تەنیام!

نیش

ناگهان نیشِ کژدُم

آن لحظه که می‌گویم:

چه تنهایم!

سەررێژ ڕاسی

ئەڤین؛

نهنگێ ڤە نام شازەریاکەێ وژا

نـمەپووڕێ

سرریزِ حقیقت

عشق؛

نهنگی در اقیانوسِ خویش

نمی‌گنجد

نازارەکە

پرووقەیٚ بۆم...

گەردوخوڵ دنیشیٚ ئەڵ هەمە

بێجەژ یایٚ ئەڤی

نازنین

انفجارِ بمب...

غبار می‌نشیند بر همه

جز یادِ او

نۆتەک

چوکڵەشخارتەیل فیسیاێ...

هامە سیفاێ پێشهاتەیل ڕوونەداێ

دە تەنیایی تیەریک خوەم

ظُلمات

چوب‌کبریت‌های خیس...

به اتفاق‌های نیفتاده می‌اندیشم

در تنهاییِ تاریکِ خویش

له هەوراو

شیپەیٚماینگەل

بەرزتر ژە گشتێیان

بووخوەش ئەڤ

در مَرغزارِ کوهستانی

شیهه‌ی مادیان‌ها

بلندتر از همه

عطرِ او

پەیمان

ژیلە ئەڵ پەڕەیْ گوڵ

بەرد ئەڵ شیشە ــ

ڕەقتـر ئەژ ئاو ئەر ڤەت بەشم

عهد و پیمان

تگرگ بر برگِ گُل

سنگ بر شیشه ـــ

سخت‌تر از آب اگر بگویم‌ات

بارین

ــ خەم یار منێدە چە؟

ــ وەفر سەنگین وە بان شان ڤێ

بارش ــ غمبار

ــ به چه می‌مانَد غمِ یار؟

ــ برفِ سنگین بر شانه‌ی بید

ئەڤ سێیاتییە ک نەجرڕیا

ئەفتاو ئلەت

ئەژ شەڤەزەنگ هۆچ نەمەن

بێجەژ نەڤیین یار

آن سیاهی که آب نشد

خورشید برآمد

از ظُلمتِ شب هیچ نماند

جز غیابِ یار

زوقم

کزەی سەرما تا سقان

هامە شوون خۆرەتاو تاوسان

لە ناوەێن لەوەیلت

سرماریزه

سوزِ سرما تا استخوان

به دنبالِ آفتابِ تابستانم

میانِ لب‌هایت

زەڕەشیرین

ڕەنگینیی بێخەوش ـــ

لە وەرانوەر لۆلەێ تفەنگ

لەبارەێ ژیان ئۆشێ

زیبا

زیباییِ ناب ـــ

در برابرِ لولەی تفنگ

از زندگی می‌گوید

بارکووڵەیٚ هۆچ

ئەڕا نووڕسن هاتۆمنە جەهان

وە بارکووڵەیٚگ ژە هۆچ

جگیٚ زەردەخەنە، جگیٚ پەژارە

کولەبارِ هیچ

برای تماشا به جهان آمده بودیم

با کوله‌باری از هیچ

اندکی لبخند، اندکی اندوه

تاسە

دەناو تەریکی

دەس ڤە قەیٚ هەرچی دکێشم

شێڤەیٚ نەڤیینت دێریٚ

حسرت

درونِ تاریکی

هرچه لمس می‌کنم

شبیه نبودنِ توست

نه!

داربەڕۆەیل لە واوەڕوو ــ
سەر شەکانن
وە نیشانەیْ "نە!"

نه!

بلوطها در توفان ــــ
سر تکان دادند
نشانِ «نه!»

بڵاته

باخەگان لە وایٚ وەهار ـــ

سەر لەقانن

وە نیشانەیٚ "ئا!"

بادِ بهاران

باغ‌ها در بادِ بهار ـــ

سر تکان دادند

نشانِ «آری!»

دەس بجمن

پرچەلت وەرد بێیە دەنام وا ـــ

نیشان ژیان

هەرئێ ئاڵا

دست بجنبان

در باد رها کُن گیسوانت را ـــ

نشانِ زندگی

همین پرچم

دۆرترین سەفەر

تا بن ئاواز دەلیا ئەچم

هەر وە ئێ نەخش بەلەم بۆچگەڵە

وە قەێ کراس کەوەگەێ ت

دورترین سفر

تا ته آوازِ دریا می‌روم

با همین نقشِ قایقِ کوچک

روی پیراهنِ آبیِ تو

بیش!... بیش!

ـ ژە ئەڤین چە زانیدن؟

ـ هەر ئێ لەرە ک کەفتێیە ئەڵ گیان

بگو!... بگو!

ـ از عشق چه می‌دانی؟

ـ همین لرزه‌ی افتاده بر جان را

هەر گل

بێدەنگییت

مردن ئەڵڤەسێکە

هزار گل

هر بار

سکوتت

مُردنِ شعری‌ست

هزار بار

کەلانسییە ١

گڵووپەلە کوور کەرم ـــ

پڕووشڵەێگ تەریکیی بێشتـر

ئەڵ نووتەک "نەڤیینت"

ویرانەی تاریک ١

چراغها را خاموش می‌کنم ـــ

اندکی تاریکیِ بیشتر

بر ظُلمتِ «غیابت»

تەتیان

پڕۆکە وەفرێگ وەدیلان

ئەوبان بڵسکەێ لەرزووک شەخارتەێگ...

لەیەک تەتیان دگلە هۆچ

برخورد

دانە برفی رقصان

فرازِ شعلەی لرزانِ کبریتی...

ملاقاتِ دو هیچ

ئەڵ قوڵم کەچەم

نییەسەت ـــ

دەس ئەڵ هەرجاێ لەشم کێشم

چز کووڵاژدم

در گوشەی دنجِ انزوایم

تو نیستی ـــ

هرجای تنم دست می‌کشم

نیشِ عقرب

مانێشت

چیاێ داپووشیاێ ژە بەرف

وە ژێر تریفەێ مانگ ـــ

ژە دۆریش چ نزیکی!

مانِشت‌کوه

کوهِ پوشیده از برف

در نورِ ماه ـــ

از دور هم چه نزدیکی!

جێژوان دماین

ئەڤ توووسە، تنی

ئی بیلە، من ـــ

بایێ، دما ژوانگەمان

میعادگاهِ واپسین

آن غبار، تویی

این خاکستر، من ـــ

باد، واپسین وعدەگاهمان

دوا وێنە

خوڵەکوو من

خاکوخوەڵ ت ــ

دووان بێدەنگی لە باوەش یەکا

آخرین تصویر

خاکسترِ من

گردوغبارِ تو ــــ

دو سکوت در آغوشِ یکدیگر

ئاهەڕا

چەمەڕام...

ڕاگە، وێش نـمەزانوو هیچ

ژە زام دەرووونم

سخت‌راه

چشم‌به‌راهم...

راه، خود نمی‌داند هیچ

از زخمِ درونم

مردێ

وەرجە ت

مردەێگ بۆم ـــ

جامەکێگ، هەزار ساڵ لە وەردەم هۆچ

مُرده

پیش از تو

مُردەای بودم ـــ

آینەای، هزار سال مقابلِ هیچ

نەتەتیامە ئەڵەت هاڵێم

ڕێیەلە

نەیزۆننەت ـــ

دڵم بنبەس بێچراخ!

پیدات نکردەام هنوز

جادّەها

تو را نمی‌دانند ـــ

دلم بن‌بستِ بی‌چراغ!

هشارهشار

شنەباێ وەهاری ــ
لەی گوڵوەچەیلە
کامێیان تنی؟

قایم‌باشک‌بازی

نرمه بادِ بهاری ــ
از بینِ این غنچه‌ها
کدام‌شان تویی؟

کەلان سییە ٢

ئاسمان شەو ـــ

وەناو چراخان کاکەشان

تیەریکیی نەبۆنت

گودالِ ژرف ٢

آسمانِ شب ـــ

میانِ چراغانیِ کهکشان

تاریکیِ نبودنت

مەرگ، خەوەژییم کەرێ!

ئلاژیامە دە خاک ـــ

ژە جەهان

تەنیا دەمچەو تو ها ویرم

مرگ، آشفته‌خوابم می‌کند!

دراز کشیده‌ام در خاک ـــ

از جهان

فقط چهره‌ی تو در یادم

تاریکان پایزی

قسه ناکەن

نە هەسارەگان... نە مانگ

گڕەیٚ "کووف"ـەڵکیشم ئڕات

شامگاهِ پاییزی

سخن نمی‌گویند

نه ستاره‌ها... نه ماه

آتشِ «آه»کِشم برای تو

مەرز

ئاسن‌دڕکەل ـــ
ژەی سازە بەرزەو نیەو
بێجەژ چریکەێ خۆن

مرز

سیم‌های خاردار ـــ
از این ساز بلند نمی‌شود
جز آوازِ خون

هەڵگیرسیاگ

نە گوڵووپەیل شار

نە ئاسارەیل دۊر ــ

هۊرت ئەڵ گوڵەم گیانم

افروخته

نه چراغ‌های شهر

نه ستاره‌های دور ــ

یادِ تو بر برکه‌ی جانم

گریوە

گیرەی ژنێگ تەنیا

لە شەقام "بەهەشت" ــ

شار چەواشە

گریه

گریه‌ی زنی تنها

در خیابانِ «بهشت» ـــ

شهرِ وارونه

ئەڤگیس دێیام

نووتەک پەتی ــ

دەم چەکەننت ئەڵ ناوەکەم

دەرڤەچ ڕووشنێک

دوباره جان می‌گیرم

ظُلمتِ محض ــ

لب‌گشودنت بر نامم

دریچه‌ای روشن

واگژەیل وەنەوش

سان سەخت دڵەکەم

ژە جیٚ هەڵکەنن

گەردەلوٙلەیل گوجەر: وەنەوشەیل!

گردبادهای بنفش

سنگِ سختِ قلبم را

برمی‌کنند از جا

گردبادهایِ کوچک: بنفشه‌ها!

شوونگوم

ــ هەینە کوورا؟

ــ دە چەمیایی گەڵئاسارە

ئەڵ ناوگەر ئانەێ ک قوومیانە

بی ردّونشان

ــ کجایی؟

ــ در انحنای کهکشان

بینِ اتفاق‌های افتاده

بێتنی

وەزەن بێتنی ــ

نە گورێس دەسم گرێ

نە ترس

بی‌تویی

پرتگاهِ بی‌تویی ــ

نە طناب دستم می‌گیرد

نە هراس

گورد و ڕاڕ

چەو بڕیمە لە نووڕسند ـــ

گێژەواێگ ژە بووخوەش نەرگس‌جاڕ

دەناو سەرم ژاو خوەێد

مست و مدهوش

خیره‌ام در نگاهت ـــ

گردبادی از عطرِ نرگس‌زار

در سرم می‌چرخد

ناوەکەت ــ

شیر گەرم ئناشتا

هەن ڤارین ڤەفر

ن ...

نامِ تو ـــ

شیرِ گرمِ صبحانه

در بارشِ برف

ڤێنەکێش

دار ڤێ لێڤەێ

دووسیایە دە دەم باێ سەرداوە ــــ

سا خوەم کێشیامە

نگارگر

بیدِ مجنونی

ایستاده در بادِ پاییزی ــــ

سایەی خود کشیدەام

گردەڵ

بێدەسپێک و بێپەرتخ

ڕێگەل تەمتەمەلۆلان نەبۆنت ــ

ژاو هلاڵم گەرد ژانا

دایرەوار

بیآغاز و بیپایان

جادّەهای مِهگرفتەی غیابت ــ

میچرخم همراهِ درد

چاوشارەکی

دیمەوەیٚ!... دیمەوەیٚ!

ئەوەیٚ گ هەسەیٚ و دیارێ نییە

دە ڕووشتایی گوڵنارەیل باخ

بازیِ چشم‌بندک

یافتمش!... یافتمش!

آنچه هست و پیدا نیست

در روشنایِ گُلنارهای باغ

کوڵ و کوڵبڕ

جەهان

دەناو سێ کڕ سەوز

سێ سەوڵ

موجز

جهان

در سه سطرِ سبز

سه سرو

دژایەتی

چەنگ ژیان ڤە دەس

چریکەێ مردن دە ئیسفاکەێ

"ئۆرفیۆس"

تضاد

چنگِ زندگی به دست

نغمەی مرگ در نگاهش

«اورفئوس»

نەێچوو

نەێچوو

جەوهەر ئەژ قاقەزم ـــ

شوون نەڤیینتیش

نمی‌رود

نمی‌رود

جوهر از کاغذم ـــ

ردّ غیابت نیز

بێ کرچە

گوڵەل ئسپێ

پشکداڵە ئەودماێ مردن

سقانەلـمان

بی‌سروصدا

گُل‌های سپید

شکوفان پس از مرگ

استخوان‌هامان

کوشتارگا

له هەر ڕووژ نەبیینت

کەژاڵێ گیان ژە دەس دەێ ـــ

کوشتارگەێ دەنام سینەم

کُشتارگاه

هر روزِ غیابت

غزالی جان می‌دهد ـــ

مسلخی در سینه‌ام

ڤەرگە

دەڤ بایێ ئەڵکردە

ڤتمە گوڵەهێروو چەمیایە:

ڤەرگە بگر... ڤەرگە!

تاب‌آوری

در آن بادِ وزان

به خطمیِ خمیده گفتم:

تحمّل کُن... تحمّل!

شنەیگ لەناو پەلەیل سەوز

هەڵپەڕێ، دەوێ

ویر تنیش دەناو گیانم

شـ ...

نسیمی میانِ شاخه‌های سبز

می‌رقصد، می‌دود

یادِ تو هم در جانِ من

ئاکام...

بووخوەش سێف،

ئەڵپلم ئەژ بەرف دەسمەڕەس

وەرەو دەسەێلت

فرجام...

عطرِ سیب،

از برفِ دوردست برمی‌گردم

سمتِ دستانت

ژاژ

مناڵ دێنشین،

پووشەنێگ نەیرێ

بێژە خەنەێ شـرینێگ

دارایی

کودکِ روستایی،

تنپوشی ندارد

جز خندەای شیرین

ئەرخەڤانی

ئەفتاونشین

دناو ئەرخەڤانیی گلارەلت

جورەپووپنە... بێدەنگ

ارغوانی

غروب

در ارغوانیِ مردمکانت

چکاوک... خاموش

کەڤر

دمایێ ڤارۆ

قەڵ ئەڤرێ دە باڵووش کۆ ــ

تانگۆ سەڤز

کبیرکوه

پس از باران

پاره ابری در آغوشِ کوه ــ

تانگوی سبز

فانووس

ناوەگەت

تلیشێگ دە دڵ شەو،

تورٍ لیسکێ ئەڵ ڕێ

فانوس

نامت

شکافی در دلِ شب،

ردّ نوری بر راه

هۆژم

ئەسـرەیل ئەو

دەم ئەڵچەقانێیە ئەڵ دڵم

نەهەنگێ ــ ئاهـ !

هجوم

اشک‌های او

بر دلم دهان گشوده

نهنگی ـــ آه!

ئێنکە دە باخ

ژە ناو گوڵەل

تو ئەێ بیچگە بێناوەگە

شاگە!

اکنون در باغ

از میانِ گُل‌ها

تو ای کوچکِ بی‌نام

سلام!

هەفتەیل

دووزەق ـــ

ناوێگ سەرد و سییە

ئەڵ هەفت ڕووژ نەبۆنت

هفتەها

دوزخ ـــ

نامی سرد و سیاه

بر هفت روزِ غیابت

ڤیرووکە

چەرمگی

هەر ئەو ڕەشاتییەسە

وەرگەێ بێدەنگی نەگرتگە

ایده

سپیدی

همان سیاهی است

تابِ سکوت نیاورده

مایش

هزار ساڵێ تر

نە خوەت مەنینە دەیَ نە خوەم ـــ

شوون ئەڤین ئەڵ خاک‌خوڵ

نوازش

هزار سال بعد

نە تو ماندەای دیگر نە من ـــ

ردّ عشق بر گردوغبار

قسه شیرینەگەت

له دەسمەڕەس

وە نزمێگ ئۆشیده وا ـــ

دڵم وە بەرز ئەژنەوێد

حرفِ شیرینت

از دورها

آهسته می‌گویی به باد ـــ

دلم بلند می‌شنود

شوون ڤە شوون

ڤە منەی شوونپات

ئەژ هسکوو چووڵ و کەچەێ

تا تەپتووس ئاسارەل

منزل به منزل

دنبالِ ردّپای تو

از ریگزاری خلوت و پرت

تا غبارِ ستاره‌ها

بەردبەردکوو

ــ ژەی بەردبەردکوو سەختە ڤەچە گواری؟

ــ ڤە پێڵالێ ئەژ ئاوە و قولاوەێ ئەژ گوڵهێروو

سنگلاخ

ــ از این سنگلاخِ سخت چگونه خواهی گذشت؟

ــ با کفش‌هایی از شبنم و عصایی از گُل خطمی

کەنگڵاشک

هووفەیٚ بایٚ...

نزیکە، ئەڤ هەمکە زاوەزاوە

بووە هیچ

بوتەی خشکیده

هوهوِی باد...

زودا که آن‌همه همهمه

هیچ شود

دیۆنیسۆس دڵپەشێو ئەزم

بێ ئەڵپەڕین و سەرمەسی

ژیان تفانێیەسانەو ــ

ساتەیل بێتنی

دیونیسوسِ مغموم منم

بی سماع و سرمستی

تُف‌شان کرده زندگی ــ

لحظه‌های بی‌تویی

تەنیا دار

تەنیا دار

ئەڵ کڵاو دەسمەڕەس،

تەم کاڵ ئاهـ

درختِ تنها

درختِ تنها

بر تپەی دوردست،

مِه رقیقِ آه

سزەیٚ سەرد

ئاگروەشانەیٚل

ماڵەکەم گەرمەو کەرن ــ

سیٚ پرتقاڵ

سوزِ سرد

آتشفشان‌ها

گرم می‌کنند خانه‌ام ــ

سه پرتقال

ئاگرواران

ـ کامه ئاگر، کلگەێل ت سووزان؟

ـ بڵازەێ گوڵهەناران!

بارانِ آتش

ـ کدام آتش، انگشتانِ تو را سوخت؟

ـ شعلەی گُلنارها!

بناو

ماڵاوایی خوەر وەگەرد دەریا...

ڕووژنا، نوقم ئاو

ئاو، نوغم تیەریکی

غرقه

وداعِ خورشید با دریا...

نور، غوطه‌ور در آب

آب، غرقِ تاریکی

بۆل

تووڕەیی "ئینانا" ـــ
وەبان خوەڵەکوو گیاێ نەمری
"گلگامێش" مموورچڕە

خاکستر

خشمِ «اینانا» ـــــ
بر خاکسترِ گیاهِ جاودانگی
«گیلگمِش» مویه‌کُنان

تووزین

کووره‌گڵاڵ...

ئه‌ژ هه‌ر لا دچم

ته‌م و تووس نه‌ڤیینت

غبارآلود

خُشک‌رود...

از هر سو می‌روم

گرد و غبارِ غیابت

ڕازئەڵگر

بێدەنگ نیشتمە

دە تاریکایی شەوچلە

یادت کڵپەێ موومێ

رازنگەدار

ساکت نشستەام

در ظُلمتِ شبِ یلدا

یادت شعلەی شمعی

ڕازڤەشی

دەنگ نەرمت...

ئەڵ بێدەنگیی نۆتەک ئشکەفتەکە

لەرەێ تیشک

رازگویی

صدای نرمت...

بر خاموشیِ ظُلمانیِ غار

لرزشِ نور

پەژار

ئی کەڕکەڕەپییە

دریژەێ پەژارەێ منە

دە بێتنی

غمین

این مِه

ادامەی اندوهِ من است

در بی‌تویی

ئووليس ئەڕاگيل

وا... وا...

نەسـرەو لەسەر دەرياێ پايزى

"ئووليس" بێ‌لێوارئاو

اوليسِ آواره

باد... باد...

ناآرام بر دريای پاييزی

«اوليسِ» بی‌ساحل

بەلەم

ئاێنەیٚ گڵاڵ...

منەی خوەم کەرم

بەلەم قاقەزینێ ئەڵ بۆن شڵپاو

قایق

آینەی رود...

می‌جویم خویشتنم

کاغذین قایقی بر موج

گەماڵە سسەرەکەێ دووزەخ

هەسەهەس سەگەکەێ "هادێس"

دە ڕاونان دمایین ئەڵجامەنەێ جەهان

کەژاڵ زامدار ئەڤین

سگِ سەسرِ دوزخ

لەلە سگِ «هادس»

در تعقیبِ آخرین بازماندەی جهان

آهوی زخمیِ عشق

هایکو دوزبانه

مجموعه شعر ۹

دوردست

ریوار آبدانان

چیا